

מ"ת 58388/12/19 - גאורגי פסטושקוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 58388-12-19 ישראל נ' פסטושקוב
לפני כבוד השופט אברהם הימן
המבקש
גאורגי פסטושקוב

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

>

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בהחלטה על שחרורו של המבקש וביטול מעצר הבית הלילי.

רקע דיוני

ביום 24.12.19 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירות של חבלה בכוונה מחמירה והצתה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 16.1.2.19 בשעה 21:16 או סמוך לכך, ישן המתלונן, עמו יש למבקש היכרות מוקדמת, על כיסא במרכז מסחרי בבת ים סמוך לחנות לממכר פירות וירקות. באותו מועד, ניסה המבקש לגרום למתלונן חבלה חמורה בכך שהתקרב אל המתלונן ותקף אותו בכך שבעט פעמיים בכיסא והיכה את המתלונן בראשו באמצעות ידו. משהבין המבקש שהמתלונן אינו מגיב למכות, שלח המבקש אש במזיד בקרטון אחד מבין שישה קרטונים שהיו מונחים צמוד למתלונן בכוונה לגרום לו חבלה חמורה. מיד לאחר הצתת הקרטון, נטל המבקש בקבוק זכוכית שהיה במקום, שפך את יתרת תוכנו לעבר האש, באופן שהגדיל את הלהבה ובמטרה להאיץ את בעירת הקרטון. לאחר מכן, עזב המבקש את המקום. בהמשך, אחזה האש בכל הקרטונים ושרפה את מעילו של המתלונן אשר כל אותה העת לא מש מהכיסא. באותה העת, עבר במקום עובר אורח שהבחין במתרחש, רץ לעבר המתלונן, משך אותו בידו הרחק מהלהבות והפילו אל עבר הקרקע הרחק מן האש. כתוצאה מההצתה, נשרף מעילו של המתלונן וכן נשרפו עמוד הבניין במקום והקרטונים. במעשיו המתוארים, ניסה המבקש שלא כדין לפגוע במתלונן באמצעות שליחת אש במזיד, בכוונה לגרום לו חבלה חמורה.

עמוד 1

בד בבד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים.

ביום 24.12.19 הורתה כב' השופטת מ' בן ארי על מעצרו של המבקש עד להחלטה אחרת נוכח קיומו של ניצוץ ראיתי וכן הורתה על עריכת חוות דעת פסיכיאטרית בתנאי מעצר.

חוות הדעת הפסיכיאטרית קבעה כי המבקש היה אחראי למעשיו המתוארים בכתב האישום וכי הוא כשיר לעמוד לדין.

ביום 19.1.20 קבעה כב' השופטת מ' בן ארי כי קיימות ראיות לכאורה המבססות סיכוי סביר להרשעתו של המבקש בעבירות המיוחסות לו וכן קיימת עילת מעצר משום מסוכנות.

ביום 12.5.20 דחתה כב' השופטת מ' בן ארי את הבקשה להפנות את המבקש להליך טיפולי בבעיית ההתמכרות לאלכוהול במסגרת קהילה טיפולית סגורה והורתה על מעצרו עד תום ההליכים.

ביום 21.12.20 הורה בית המשפט העליון (כב' השופט ע' גרוסקופף) במסגרת בקשה שנייה להארכת מעצר כי יש להיענות לבקשה לשלוח את המבקש להליך גמילה בקהילה טיפולית "רוח מדבר".

ביום 5.1.21 הודיעו באי כוח הצדדים כי הגיעו להסכמה לפיה ישוחרר המבקש לקהילה טיפולית "רוח מדבר", בכפוף לערבות צד ג' שתיחתם על ידי אשתו וערבות עצמית. בהחלטתי מאותו היום הוריתי על שחרורו של המבקש לקהילה טיפולית, בכפוף לערבות עצמית בסך של 10,000 ₪ וערבות צד ג' בסך של 20,000 ₪.

ביום 2.2.21 הודיעה באת כוח המבקש כי ביום 1.2.21 שחררה הקהילה הטיפולית את המבקש לביתו לצורך קבלת טיפול רפואי בשל פצע ברגלו.

בהחלטתי מאותו היום קבעתי דיון דחוף למחרת ובהחלטתי מיום 3.3.21 הוריתי על מעצר בית מוחלט בפיקוח של אשתו ובתו לסירוגין. כמו כן הוריתי על עריכת תסקיר על ידי שירות המבחן.

עובר לדיון שהתקיים לפני ביום 16.3.21 התקבל תסקיר שבסופו הודיע שירות המבחן שאין הוא ממליץ על שינוי בתנאי שחרורו של המבקש ואף שולל המשך מעורבותו. בהחלטתי בתום הדיון, הוריתי לשירות המבחן לבחון השמתו של המבקש במסגרת טיפולית שאינה סגורה וקבעתי דיון לצורך מעקב.

עובר לדיון שהתקיים לפני ביום 20.4.21 הודיע שירות המבחן כי אין טעם להמשך מעורבותו ולפיכך קבעתי כי טיפולו של שירות המבחן הסתיים. כמו כן הוריתי על דחיית הדיון לצורך מעקב אחר השתלבותו של המבקש בטיפול היחידה העירונית להתמכרויות. בהמשך לכך, נקבעו דיונים נוספים לצורך מעקב וכן הותרו חלונות לצורך התאווורות.

בהחלטתי מיום 13.9.21 ועל פי הסכמת באי כוח הצדדים, הוריתי על שינוי בתנאי שחרורו של המבקש באופן שייפתח חלון בין השעות 07:00-17:00: לצורך יציאתו לעבודה.

בהחלטתי מיום 18.11.21 ועל פי הסכמת באי כוח הצדדים, הוריתי על שינוי תנאי שחרורו של המבקש באופן שמעצר הבית יהיה בשעות הלילה בלבד, בין חצות עד לשעה 06:00 בבוקר.

בדיון שהתקיים לפני ביום 12.1.22 עתרה באת כוח המבקש לביטול מעצר הבית הלילי על מנת לאפשר למבקש לעבוד במשמרות בשעות הלילה. בא כוח המשיבה התנגד לבקשה.

טיעוני באי כוח הצדדים

באת כוח המבקש טענה כי מאז שהוגש כתב האישום חלפו 3 שנים כאשר המבקש מתמיד בטיפול ועובד. על כן עתרה להורות על ביטול מעצר הבית הלילי בו נתון המבקש על מנת שיוכל לשלב משמרות בעבודת השמירה גם בשעות הלילה. המבקש טען כי משמרות בשעות הלילה זוכות לשכר גבוה יותר.

בא כוח המשיבה התנגד לבקשה. לטענתו, מסוכנותו של המבקש קשורה בצריכת אלכוהול בשעות הלילה ומעצר הבית הלילי נדרש על מנת לאיין את אותה מסוכנות שהיא בנקודת התורפה של המבקש.

דיון והכרעה

לא בכדי מצאתי לפרט הרקע הדיוני להחלטתי. עשיתי כן, לפי שבמסגרת ההליך שלפני, ובאופן חריג מצאתי להמשיך ולעקוב אחר התנהלותו של המבקש מעת שחרורו ממעצר. התרשמתי מהמעקב הממושך אחר המבקש היא שהוא מצוי במסלול שיקומי ראוי לציון. המבקש היה בעבר מכור לאלכוהול. נדמה כי בעקבות ההליך הטיפולי השיקומי בו הוא מצוי הגיע המבקש למצב חיובי ביותר. התקווה היא שמצב זה ימשך ויצא המבקש ממעגל ההתמכרות האיומה בה היה נתון.

לנוכח התרשמתי זו, ולאחר ששמעתי מפי המבקש הסיבה לבקשתו, דהיינו שיעלה בידו לעבוד בשמירה בשעות הערב או הלילה, אני סבור שיש מקום להיעתר לבקשה.

אשר על כן, אני מורה על ביטול "מעצר הבית" הלילי בו נתון המבקש.

הואיל ולא התבקש ממני לקבוע מועד למעקב מן הסתם לפי שההליך העיקרי מתקדם, איני קובע מועד המשך. הדיון בתיק זה סגור.

לנוכח המחלוקת בין הצדדים והתנגדות המשיבה לבקשה, אני מורה על השהיית ביצוע ההחלטה לעיל, עד ליום 21.1.22, על מנת שיהיה סיפק בידי המשיבה לשקול ערר על החלטתי.

המזכירות תעביר את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז שבט תשפ"ב, 18 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.